Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-153 d.d. 1 april 2014
(prof.mr. C.E. du Perron, voorzitter, prof.drs. A.D. Bac RA en G.J.P. Okkema, leden en mevrouw mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Consument verwijt de bank dat zij hem heeft overgehaald om met geleend geld, dat was bedoeld als buffer om een periode tot zijn pensionering te overbruggen, te gaan beleggen in plaats van het bedrag op een spaarrekening te zetten. Consument stelt dat de bank dit advies niet had mogen geven. Naar het oordeel van de Commissie kan worden niet gezegd dat destijds het advies om te gaan beleggen in plaats van te gaan sparen door een redelijk bekwaam en redelijk handelend adviseur niet gegeven had mogen worden. De vordering van Consument wordt afgewezen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 10 april 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 23 januari 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Sinds 2004 belegt Consument privé als ook via een persoonlijke vennootschap op basis van vermogensadvies bij Aangeslotene. In het kader van de privé beleggingsportefeuille houdt Consument bij Aangeslotene een beleggingsrekening aan.

3.2. Op 12 juli 2006 is tussen partijen een overeenkomst van geldlening gesloten voor een bedrag € 500.000. Als zekerheid voor de terugbetaling van de geldlening heeft Aangeslotene onder andere een hypotheekrecht verkregen op de woning van Consument in België. Op 12 juli 2006 heeft Aangeslotene dit bedrag van € 500.000,- met de vermelding "*Hypothecaire Lening*" bijgeschreven op de beleggingsrekening van Consument.

3.3. Kort hierna heeft er op uitnodiging van Aangeslotene een bespreking plaatsgevonden tussen Consument en Aangeslotene over de bestemming van het geleende bedrag. Naar aanleiding van dit gesprek op 4 augustus 2006 heeft Consument besloten om het geleende bedrag te gaan beleggen in plaats van het op een spaarrekening storten, zoals hij initieel van plan was. Op 4 augustus 2006 heeft Consument een beleggingsprofiel ingevuld met als uitkomst behoudend/zeer defensief. Er is afgesproken om het aandelengedeelte in te vullen met garantiestructuurproducten.

3.4. In 2006 en 2007 heeft Consument wederom een beleggingsprofiel ingevuld, met als uitkomst defensief.

3.5. Vanaf 2009 had Consument een toenemende behoefte aan liquiditeiten en heeft Aangeslotene op zijn verzoek effecten uit de privéportefeuille verkocht. Medio 2010 heeft Consument de geldlening afgelost en heeft Consument Aangeslotene opdracht gegeven de gehele portefeuille te liquideren.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van de door hem geleden schade, zijnde een bedrag van € 102.845,-. Dit bedrag bestaat uit:
- rentederving: € 40.000,-
- verlies op effecten: € 57.339,-
- advies- en beheerfee, bewaarloon: € 5.506,-

4.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene is tekort geschoten in de op haar rustende zorgplicht. Aangeslotene had Consument, gezien de korte beleggingshorizon (3 tot 5 jaar), nooit mogen adviseren om het geleende geld te gaan beleggen. Het bedrag van de geldlening was bedoeld als een buffer om de periode tussen 2006 en de pensioengerechtigde leeftijd van Consument te overbruggen. Consument wilde het geleende bedrag op een spaarrekening zetten, maar Aangeslotene heeft Consument overgehaald om met het geld te gaan beleggen. Indien Aangeslotene conform de doelstelling van Consument de gelden op een spaarrekening had gezet, zou hij gedurende de looptijd van de lening (2006-2012) enerzijds rente hebben betaald over de lening en anderzijds rente hebben gegenereerd over het niet opgenomen bedrag. Nu het geleende bedrag is aangewend voor beleggen betaalt Consument niet alleen rente, maar ook allerlei kosten, en is er verlies geleden op de effecten.
Ook stelt Consument dat Aangeslotene de geldlening onjuist heeft geadministreerd.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie dient de vraag te beantwoorden of Aangeslotene destijds aan Consument het advies had mogen geven om met het geleende bedrag te gaan beleggen.

5.2. Op basis van de schriftelijke stukken alsmede hetgeen ter zitting is gebleken, stelt de Commissie het volgende vast. Consument heeft medio 2006 een hypothecaire geldlening afgesloten bij Aangeslotene. Op deze wijze wilde hij het in zijn woning aanwezig kapitaal vrijmaken en als financiële buffer achter de hand hebben voor de periode van 2006 tot aan zijn pensioengerechtigde leeftijd. Het was de initiële bedoeling van Consument om het vrijgekomen bedrag op een spaarrekening te zetten en hierover rente-inkomsten te genieten. Na advies van Aangeslotene, heeft Consument besloten om met het bedrag (defensief) te gaan beleggen in plaats van het bedrag op een spaarrekening te zetten. De beleggingen hebben achteraf niet het verwachte rendement opgeleverd.

5.3. Gelet op de omstandigheden van het geval, namelijk dat Consument vermogen uit zijn woning wilde vrijmaken om liquide middelen achter de hand te hebben, en in het bijzonder gelet op de daarbij te maken afweging tussen het rendement en het risico verbonden aan de alternatieven (beleggen of sparen), is de Commissie van oordeel dat naar de maatstaven van destijds het door Aangeslotene gegeven advies geen advies was dat niet had mogen worden gegeven. Daarbij neemt de Commissie de aard van de geadviseerde beleggingen in aanmerking.

5.4. Bovendien heeft Consument er uiteindelijk zelf voor gekozen om te gaan beleggen in plaats van het geld op een spaarrekening te zetten. Tegenover de kans op een hoger rendement dan dat op een spaarrekening, heeft Consument het risico van beleggingen aanvaard. Dat dit risico zich heeft gerealiseerd, is te wijten aan de marktomstandigheden en dient voor rekening van Consument te blijven.

5.5. Al het voorgaande leidt ertoe dat de vordering van Consument wordt afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.